

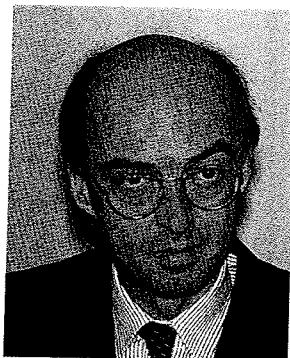

NAI Minitrage Reglement¹

(ingaaude 1 september 1995)

Alternatieve geschillenbeslechting is in Nederland nog vrijwel onbekend. De Stichting NAI (Nederlands Arbitrage Instituut) heeft het bevorderen van arbitrage tot doel verheven en kiest voor de zogeheten 'minitrage' als vorm van alternatieve geschillenbeslechting. Prof. A.J. van den Berg geeft tekst en uitleg van het NAI Minitrage Reglement.

Prof. Mr A.J. van den Berg

Albert Jan van den Berg is partner bij Stibbe Simont Monahan Duhot te Amsterdam, hoogleraar aan de Erasmus Universiteit Rotterdam (NAI-leerstoel) en vice-voorzitter van het NAI

Het doel van de Stichting NAI is het bevorderen van arbitrage, bindend advies en andere wettige middelen tot het voorkomen, beperken en oplossen van geschillen. Daartoe biedt het NAI sinds de oprichting een goed geregelde arbitrageprocedure, waarop het Arbitrage Reglement (1986, gewijzigd in 1992) van toepassing is. Thans biedt het NAI het bedrijfsleven een alternatieve vorm van geschillenbeslechting, waartoe een Minitrage Reglement is opgesteld en waarvan het secretariaat onder leiding van de administrateur als onpartijdige instantie de administratieve begeleiding verzorgt, zoals dat ook bij NAI-arbitrage het geval is.²

Alternatieve geschillenbeslechting

Alternatieve geschillenbeslechting is in Nederland tot dusverre nog vrijwel onbekend; dit in tegenstelling tot de Angelsaksische landen, waar *alternative dispute resolution* (ADR) in het laatste decennium in verschillende vormen steeds meer toepassing heeft gekregen.³ De hoge kosten en de lange duur die aan een gerechtelijke procedure en – in sommige gevallen – ook aan arbitrage verbonden zijn, hebben in deze landen sterk aan de opkomst van alternatieve geschillenbeslechting bijgedragen.

Hoofdkenmerk van alternatieve geschillenbeslechting is dat partijen met behulp van een bemiddelaar zelf hun geschil tot een oplossing brengen door ten aanzien daarvan tot een vergelijk te komen. Daarmee is tevens gezegd dat alternatieve geschillenbeslechting niet in alle gevallen tot beëindiging van het geschil leidt. Indien partijen niet tot een vergelijk komen, zal het geschil in een arbitrale of gerechtelijke procedure moeten worden berecht. Waar een gedwongen berechting veelal een winnaar en een verliezer kent, is dat bij alternatieve geschillenbeslechting niet het geval. De bereidheid van partijen om tot een vergelijk te komen is evenwel bepalend voor het succes van alternatieve geschillenbeslechting.

Minitrage

Het voert te ver hier stil te staan bij alle vormen van alternatieve geschillenbeslechting. Verwezen wordt naar de literatuur, waaronder het in noot 3 genoemde handboek van Brown en Marriott met verdere literatuurverwijzingen. Minitrage is een nieuwe uitdrukking voor een reeds bestaande, sterk gestructureerde vorm van alternatieve geschillenbeslechting, die in de Verenigde Staten van Noord-Amerika en daarbuiten bekend is als *minitrial*.

In een minitrage wordt, zoals ook bij een *minitrial* het geval is, een commissie gevormd, bestaande uit een bemiddelaar en een vertegenwoordiger van elk van de partijen, die bij voorkeur een leidinggevende positie inneemt en in ieder geval de bevoegdheid heeft om ten aanzien van het bestaande geschil tot een vergelijk te komen. In het NAI Minitrage Reglement is hij als 'bestuurder' aangeduid. Na een korte schriftelijke voorbereiding worden partijen in de gelegenheid gesteld tijdens een zitting hun wederzijdse standpunten aan de commissie mondeling uiteen te zetten.

Na die zitting, waarin desgewenst ook plaats is voor een beperkte vorm van bewijsvoering door het horen van getuigen en/of deskundigen, volgt de daadwerkelijke bemiddeling. De commissie trekt zich terug om onder leiding van de bemiddelaar te pogen een vergelijk tot stand te brengen. In deze fase is van belang dat de 'bestuurders', die door partijen zijn aangewezen, beschikken over een zekere mate van 'afstandelijkheid' met betrekking tot het geschil dat hen verdeeld houdt. Afhankelijk van de aard en de ingewikkeldheid van de zaak en van de op het spel staande belangen, kan met de daadwerkelijke bemiddelingspoging kortere of langere tijd gemoeid zijn. Naast de bereidheid van partijen, zijn inzicht en tact van de bemiddelaar van groot belang.

Tot de taak van de bemiddelaar behoort evenwel ook om zondig een appreciatie te geven van de kansen in een opvolgend rechtsgeding. Komt een geheel of gedeeltelijk vergelijk tot stand, dan is daarmee de minitrage ten einde.

1 Dit artikel is een door het Secretariaat van het NAI bewerkte versie van de *Inleiding op het NAI Minitrage Reglement*.

2 Het Minitrage Reglement (het 'groene boekje') is evenals het Arbitrage Reglement (het 'blauwe boekje') gratis verkrijgbaar bij het Secretariaat van het NAI (Postbus 190, 3000 AD Rotterdam, tel. 010-4042200, fax 010-4045140).

3 Vergelijk onder meer Henry Brown en Arthur Marriott, *ADR, Principles and Practice*, Sweet & Maxwell, Londen 1993.

In de Angelsaksische landen hebben de hoge kosten en de lange duur van gerechtelijke procedures sterk bijgedragen aan de opkomst van alternatieve geschillenbeslechting

Het NAI heeft voor minitrage gekozen omdat naar zijn verwachting in een periode waarin hier te lande met alternatieve geschillenbeslechting nog geen ervaring is opgedaan, in het bedrijfsleven vooral aan een duidelijk gestructureerde vorm van bemiddeling behoefte zal bestaan. De uitdrukking 'minitrage' geeft beter dan de term *minitrial* weer wat daaronder wordt verstaan. Er is immers geen sprake van een *trial* in de gebruikelijke zin van 'berechting'. Partijen komen wel in een zitting bijeen om hun standpunt toe te lichten en te verdedigen. Doel daarvan is evenwel niet om tot een uitspraak te komen, maar om een bemiddeling op gang te brengen, die ingeval van succes tot een vergelijk tussen de partijen leidt.

De minitrage, zoals deze in het onderhavige Reglement is geregeld, wordt ook gekenmerkt door een grote mate van flexibiliteit. Partijen kunnen een ander verloop van de procedure overeenkomen dan die welke in de Vierde Afdeling van het Reglement is geregeld. Verder is aan de bemiddelaar de bevoegdheid toegekend van die procedureregels af te wijken, indien de omstandigheden van het geval naar zijn mening daartoe aanleiding geven.

Overeenkomst tot NAI Minitrage

Net als voor arbitrage is voor iedere minitrage een overeenkomst nodig. Deze kan zijn vervat in een beding in een contract, waarbij toekomstige geschillen eerst aan minitrage worden onderworpen. De overeenkomst kan ook voor een bestaand geschil worden gesloten. In beide gevallen verdient het aanbeveling mede een regeling te treffen voor het geval de minitrage niet tot oplossing van het geschil leidt. Voor de verschillende varianten van de overeenkomst tot NAI Minitrage wordt verwezen naar de tekst van de bedingen, die in het boekje welke het Reglement bevat zijn afgedrukt.

Aangezien de wet geen bijzondere regeling voor alternatieve geschillenbeslechting kent, behoudens het arbitraal vonnis, houdende een vergelijk tussen de partijen in de zin van art. 1069

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, gelden voor de totstandkoming van een overeenkomst als hier bedoeld de algemene wettelijke vereisten. Het vereiste van totstandkoming door een geschrift geldt hier derhalve niet. Teneinde onzekerheid omtrent het bestaan van de overeenkomst te voorkomen, is dat vereiste echter wel in het onderhavige Reglement gesteld (art. 1 onder (f)).

Opzet en inhoud van het Minitrage Reglement

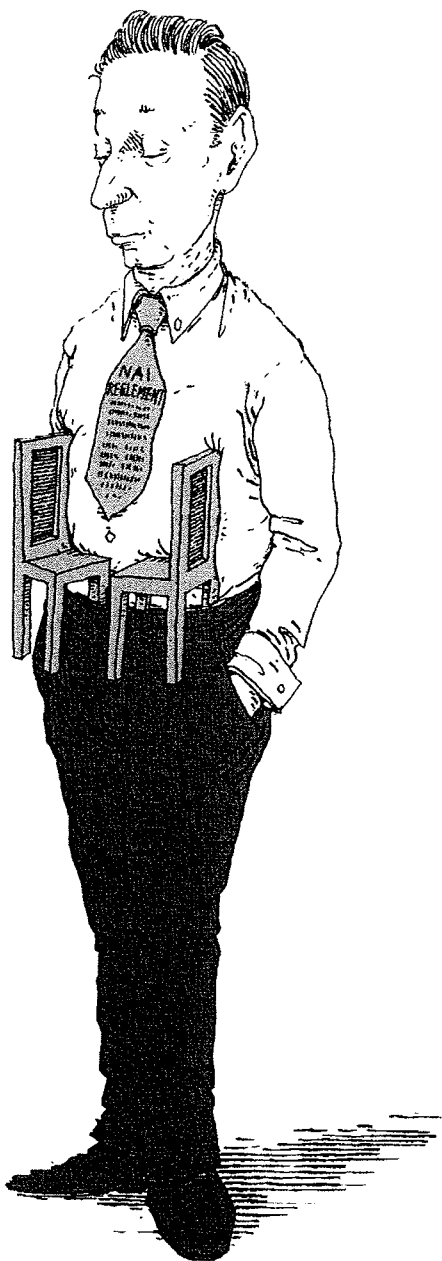
Bij de regeling van de minitrage en het redigeren van de tekst van het Minitrage Reglement is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij indeling en tekst van het Arbitrage Reglement. Aldus wordt bereikt dat voor degenen die reeds enigermate vertrouwd zijn met de NAI arbitrage, kennisneming en toepassing van het onderhavige Reglement gemakkelijker kunnen verlopen.

Termijnen

Ook al nemen partijen op basis van vrijwilligheid aan de minitrage deel, het is niettemin van groot belang dat het verloop daarvan aan min of meer strikte termijnen is gebonden. Het is immers in het belang van de betrokken partijen dat zo spoedig mogelijk duidelijk wordt of het geschil door een vergelijk kan worden opgelost. Blijkt dat niet mogelijk, dan zal in veruit de meeste gevallen een berechting moeten volgen met de daaraan verbonden kosten en tijdsbeslag.

In dit verband kan er met een zekere nadruk op worden gewezen dat een niet-geslaagde minitrage zeker niet in alle gevallen als tijdverlies met nodeloos gemaakte kosten en inspanningen is te beschouwen. De ervaring die in andere landen hiermee is opgedaan, heeft geleerd dat een goede voorbereiding van een minitrage en de uiteenzetting van de wederzijdse standpunten van partijen eventueel gepaard met bewijslevering, hun nut afwerpen in een daaropvolgende arbitrale of gerechtelijke procedure. Ieder van de partijen is zich beter bewust geworden van de sterke en zwakke kanten van haar zaak. Ook kunnen partijen overeenkomen dat een bewijslevering in het kader van de minitrage, zal gelden als bewijslevering in een opvolgende arbitrage, hetgeen uiteraard tijd- en kostenbesparend werkt. Een andere mogelijkheid is dat partijen na afloop van een niet-geslaagde minitrage overeenkomen de bemiddelaar tot arbiter te benoemen, aangezien hij reeds met hun geschil vertrouwd is en zich in het dossier heeft ingewerkt.

Hoofregel blijft evenwel dat de bemiddelaar uit hoofde van zijn bijzondere vertrouwensfunctie gedurende het bemiddelingspro-

De bereidheid van partijen om tot een vergelijk te komen is bepalend voor het succes van alternatieve geschillenbeslechting

ces zich nadien van berechting van hetzelfde geschil zal moeten onthouden. Alleen daarvoor kan worden bereikt dat partijen tijdens het bemiddelingsproces laten blijken van hun bereidheid om concessies te doen.

Aanvang van de minitrage

Een NAI minitrage vangt aan door het indienen van een aanvraag (in vijfvoud) bij het secretariaat van het NAI. De aanvraag is niet gebonden aan een speciale vorm. Een brief is voldoende.

In de aanvraag dienen de gegevens genoemd onder (a) t/m (h) van art. 5 lid 3 te worden vermeld. Bij de aanvraag behoort een kopie van de minitrage-overeenkomst te worden gevoegd. Een aanvraag kan ook per telefax of telex bij het secretariaat worden ingediend.

De aanvraag bevat onder meer een aanduiding van hetgeen de aanvrager aan de minitrage wenst te onderwerpen. Daaronder is te verstaan een korte, duidelijke omschrijving van het geschil en van hetgeen waarop de aanvrager aanspraak maakt. Aangezien de minitrage niet uitmondt in één of meer uitspraken van een tribunaal, behoeft geen vordering te worden ingesteld, maar is wel een omschrijving nodig van hetgeen ingeval van berechting zou worden gevorderd. Iedere bemiddelingspoging begint immers met het in kaart brengen van de wederzijdse standpunten en verlangens van partijen.

De omschrijving van het geschil en van hetgeen waarop de aanvrager aanspraak maakt, dient in het eerste stadium van de procedure om de wederpartij daarover te informeren en haar in staat te stellen daarop te antwoorden, maar ook om het de administrateur mogelijk te maken de noodzakelijke handelingen te verrichten, zoals het desgewenst voorstellen van één of meer kandidaat-bemiddelaars, het berekenen van de verschuldigde administratiekosten en dergelijke.

Het korte antwoord dat de wederpartij na ontvangst van een exemplaar van de aanvraag indient, heeft dezelfde functie. Verder kan op basis van de aanvraag en het korte antwoord duidelijkheid worden verkregen over de plaats waar de bijeenkomst van partijen met de minitrage-commissie zal plaatsvinden en over de identiteit van de bestuurder die ieder van de partijen in de minitrage-commissie zal vertegenwoordigen. Hoe eerder deze gegevens bekend zijn, des te sneller de daadwerkelijke bemiddelingspoging kan beginnen.

Benoeming minitrage-commissie

De standaard samenstelling van een minitrage-commissie is een commissie van drie, bestaande uit de bemiddelaar, die de functie van

voorzitter vervult en twee leden, die de partijen vertegenwoordigen.

Wezenlijk is dat deze leden de bevoegdheid hebben om aangaande het geschil tot een vergelijk te komen. Indien die bevoegdheid ontbreekt, is de minitrage niet effectief: de bereidheid om concessies te doen en de mate waarin worden immers voor een belangrijk gedeelte bepaald door een rechtstreekse confrontatie van de wederzijdse standpunten van partijen. Degenen die over het al of niet tot stand komen van een vergelijk hebben te beslissen, dienen bij die confrontatie aanwezig te zijn. Evenzeer kan de daarop volgende bemiddelingspoging stranden wanneer de overige leden van de minitrage-commissie eerst na ruggespraak met en instemming van niet rechtstreeks bij de procedure betrokkenen met een vergelijk kunnen instemmen.

Indien er meer dan twee partijen zijn en de beslissingsbevoegdheid met betrekking tot het tot stand komen van een vergelijk in wezen bij één van de aanvragers of één van de wederpartijen ligt, ligt het niet alleen voor de hand, maar strekt het voor een goed verloop van de minitrage ook tot aanbeveling dat die partijen met aanwijzing van één bestuurder als lid van de minitrage-commissie volstaan.

De centrale figuur in de minitrage is de bemiddelaar. Hij dient het vertrouwen van beide partijen te hebben. Om die reden stelt het Reglement als hoofdregel voorop dat de bemiddelaar door partijen wordt benoemd (art. 7 lid 3). Denkbaar is evenwel dat partijen het over de persoon van de bemiddelaar niet eens kunnen worden of er de voorkeur aan geven zijn benoeming over te laten aan een onpartijdige derde. Daartoe is in art. 7 lid 4 voorzien in een lijst-procedure, die ook kenmerkend is voor de NAI-arbitrage. Door de lijst-procedure worden partijen geïnformeerd omtrent de persoon van de bemiddelaar en kunnen zij op de uiteindelijke benoeming invloed uitoefenen. Om verlamming van het bemiddelingsproces in een vroeg stadium te voorkomen, is bepaald dat de uiteindelijke benoemingsbevoegdheid ligt bij de administrateur, als partijen zelf daarover binnen de geldende termijnen geen overeenstemming hebben bereikt.

De procedure

Met de benoeming van de leden van de minitrage-commissie komt de procedure daadwerkelijk op gang. De leden van de minitrage-commissie ontvangen van de administrateur het dossier. Vanaf dat ogenblik communiceren partijen ook rechtstreeks met de minitrage-commissie en omgekeerd, waarbij de administrateur telkens afschriften ontvangt.

Partijen kunnen zich in de procedure laten vertegenwoordigen door een gemachtigde of

Inzicht en tact van de bemiddelaar zijn van groot belang

een advocaat. Eerstgenoemde zal dienen te beschikken over een bijzondere, schriftelijke volmacht waaruit de vertegenwoordigingsbevoegdheid met betrekking tot het geschil blijkt. Op de procesvertegenwoordiger rust niet alleen de taak het schriftelijk gedeelte van de procedure voor te bereiden, maar vooral ook om tijdens de bijeenkomst van partijen met de minitrage-commissie het standpunt van de eigen partij kort en duidelijk over het voetlicht te brengen. Anders dan bij een pleidooi of mondelinge toelichting ingeval van een procedure 'op tegenspraak', ligt hier de nadruk op informatieverschaffing en komt aan juridische argumentatie een minder belangrijke plaats toe.

Dat het debat niet in de eerste plaats 'op tegenspraak' wordt gevoerd, blijkt ook uit de bepaling dat partijen hun schriftelijke toelichting niet na elkaar, maar zoveel mogelijk gelijktijdig bij de bemiddelaar indienen en dat deze memories in ieder geval gelijktijdig door de bemiddelaar aan de deelnemers van de bijeenkomst worden toegezonden (art. 10 lid 1). Bewijsstukken en andere schriftelijke bescheiden dienen zoveel mogelijk in dit stadium van de procedure te worden overgelegd. Desgewenst kan de bemiddelaar na overleg met de overige leden om overlegging van nog andere stukken vragen.

De bijeenkomst van partijen met de minitrage-commissie heeft het karakter van een besloten zitting. De leiding berust bij de bemiddelaar. Hij heeft de bevoegdheid, hetzij vooraf, hetzij tijdens de zitting, de spreektijd van partijen te beperken.

Verder kan de bemiddelaar de zitting op ieder gewenst moment schorsen voor overleg met de overige leden van de commissie of met één danwel ieder van hen afzonderlijk. Eén van de overige leden kan daarom vragen wanneer hij naar aanleiding van een bepaalde uitspraak behoefte heeft aan overleg met de andere leden van de commissie danwel met de bemiddelaar afzonderlijk.

De bevoegdheid om met de overige leden van de commissie afzonderlijk overleg te plegen is een typisch kenmerk van het bemiddelingsproces. Daarbij dient de bemiddelaar evenwel strikte geheimhouding in acht te nemen met betrekking tot hetgeen hem door of namens één van de partijen gedurende het schikkingsproces is medegedeeld. Dit zal zich in het bijzonder voordoen bij een afweging van de goede en kwade kansen in het overleg met de bemiddelaar. Meer hierover wordt opgemerkt in de volgende paragraaf.

De daadwerkelijke bemiddeling

De daadwerkelijke bemiddeling begint direct na afloop van de zitting. Het wordt aan het inzicht van de bemiddelaar overgelaten of hij

het schikkingsproces door afzonderlijke gesprekken met de overige leden van de commissie of eerst in een gezamenlijk gesprek op gang wil brengen. De bemiddelaar kan alsdan ook in overleg treden met ieder der partijen afzonderlijk (art. 10 lid 7).

In dit of in een later stadium zal de bemiddelaar initiatieven ontwikkelen door het doen van één of meer concrete schikkingsvoorstellen of door partijen te confronteren met de waarschijnlijke afloop van een daadwerkelijke berechting van het geschil. Indien hij dat dienstig acht of indien partijen hem daarom vragen, kan de bemiddelaar daarover een niet-bindend advies uitbrengen. Uiteraard zal dit niet aansluitend op de zitting met partijen kunnen plaatsvinden en zal een volgend schikkingsoverleg nodig zijn. Om te voorkomen dat het schikkingsproces op de achtergrond raakt, is hieraan een termijn van veertien dagen verbonden (art. 11 lid 4). De bemiddelaar kan deze termijn evenwel verkorten of verlengen (art. 8 lid 2).

Indien de bemiddeling slaagt, leidt dat tot een vergelijk tussen partijen. Dit dient uiteraard schriftelijk te worden vastgelegd. In de meeste gevallen zal de bemiddelaar in een eerder stadium daarvoor teksten hebben geleverd. Een nadere uitwerking kan aan partijen en/of hun raadslieden worden overgelaten.

Indien Nederlands recht op het geschil van toepassing is, geldt het vergelijk als een vaststellingsovereenkomst in de zin van Titel 15 Boek 7 Burgerlijk Wetboek.

Niet noodzakelijk is dat het vergelijk aan het gehele geschil of aan alle geschillen een einde maakt. Wel zal met de totstandkoming van een gedeeltelijk vergelijk ook de minitrage een einde nemen. Voor het resterende geschil heeft voortzetting daarvan immers geen zin meer.

Denkbaar is dat partijen als onderdeel van het vergelijk de bemiddelaar opdragen nog verdere diensten in verband met de getroffen regeling te verlenen. Tenzij die opdracht bestaat in het uitwerken van het bereikte vergelijk in hoofdlijnen tot een gedetailleerd vergelijk, waarmee het geschil daadwerkelijk zal zijn opgelost, geldt een dergelijke opdracht aan de bemiddelaar als een nieuwe opdracht, waarbij de dienstverlening door het NAI niet meer nodig is. De minitrage neemt dan ook in dat geval een einde.

Arbitraal vonnis

De arbitragewet voorziet in de mogelijkheid om een vergelijk tussen de partijen op te nemen in een arbitraal vonnis, dat na verkregen verlof van de President van de rechtbank een executoriale titel oplevert (art. 1069 Wetboek Burgerlijke Rechtsvordering). Aangezien voor de totstandkoming van dat

*Een niet-geslaagde
minitrage is zeker niet
in alle gevallen als
tijdverlies met nodeloos
gemaakte kosten en
inspanningen te
beschouwen*

vonnis de formaliteiten zijn vereist, die de arbitragewet stelt, geeft het Minitrage Reglement (art. 12) daartoe de benodigde bepalingen en verwijst het bovendien naar het Arbitrage Reglement.

Na ontvangst door de administrateur van het arbitraal vonnis, dat door partijen moet zijn mede-ondertekend, neemt de minitrage een einde.

Niet verschijnen; tussentijdse beëindiging

Een partij die zich bij voorbaat tot de minitrage heeft verbonden, dient die afspraak uiteraard na te komen. Niettemin houdt het Reglement rekening met de mogelijkheid dat een partij in de procedure niet verschijnt of zich in een vroeg stadium terugtrekt (art. 17 lid 1). Alsdan neemt de minitrage een einde. Zonder medewerking van alle betrokken partijen kan geen bemiddeling plaatsvinden.

Nadat de bijeenkomst van partijen met de minitrage-commissie heeft plaatsgevonden, heeft iedere partij de bevoegdheid zich uit de procedure terug te trekken. Naar te verwachten is, zal dat echter eerst geschieden tijdens of na afloop van het eerste schikkingsoverleg tussen de bemiddelaar en de overige leden van de commissie.

Anderzijds dient ook de bemiddelaar de bevoegdheid te hebben aan zowel zijn opdracht als de procedure een einde te maken door te verklaren dat voortzetting ervan uitzichtloos is. Hij zal deze verklaring echter niet dan na overleg met de andere leden van de commissie kunnen afleggen (art. 17 lid 3).

Bevestiging beëindiging

Het is in het belang van alle betrokkenen dat duidelijk wordt gemarkeerd wanneer de minitrage een einde heeft genomen. Door zich tot deelneming aan de minitrage te verbinden, hebben partijen immers ook toegezegd geen andere procedures te zullen beginnen of voortzetten, tenzij dat noodzakelijk is voor behoud of bewaring van rechten (vgl. art. 21). In verband met dit belang bepaalt het Reglement dat de beëindiging in alle door het Reglement genoemde gevallen van beëindiging door de administrateur aan partijen wordt bevestigd (art. 18). Het moment van beëindiging kan evenwel eerder liggen dan het moment van bevestiging door de administrateur. De bepalingen van het Reglement, waarnaar art. 18 verwijst, geven daarover uitsluitsel.

Geheimhouding

Zoals reeds is opgemerkt, vereist vrijwel iedere bemiddelingspoging naast de bereidheid van partijen daaraan mede te werken ook de

bereidheid om concessies te doen en (gedeeltelijk) ongelijk te erkennen. Zolang geen vergelijk tot stand is gekomen, houdt die bereidheid geen afstand van recht in. Daarom is het beginsel 'sans préjudice' in de bepaling van art. 20 lid 1 vooropgesteld.

Anders dan bij een gerechtelijke procedure heeft de bemiddelaar de vrijheid en bevoegdheid om met iedere der partijen afzonderlijk te spreken en te overleggen. Daarbij kan een afweziging van voors en tegens plaatsvinden, die bij een gewone procedure tot de hoge uitzonderingen behoort. Partijen zullen tot een dergelijke open gedachtenwisseling in het algemeen niet bereid zijn wanneer zij er rekening mee moeten houden dat dit te eniger tijd ter kennis van de wederpartij en arbiter of rechter kan komen.

Om die reden bepaalt het Reglement dat niet alleen partijen, hun advocaten of gemachtigden, de leden van de minitrage-commissie en een eventueel toegevoegd secretaris, maar ook allen die op enigerlei wijze bij de procedure zijn betrokken, tot geheimhouding zijn verplicht.

Art. 20 lid 1 bepaalt uitdrukkelijk dat alle daarin genoemde personen en functionarissen geacht worden een bewijsovereenkomst te hebben gesloten, waarvan zonedig nakoming kan worden ingeroepen en afgedwongen. Deze bewijsovereenkomst houdt in een afstand van recht om bewijs te ontfemen aan hetgeen tijdens de minitrage is voorgevallen. Zij is een bewijsovereenkomst in de zin van art. 180 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Aldus wordt aan de hier bedoelde geheimhoudingsverplichting een wettelijke basis gegeven, waarvan de werkingsomvang eveneens door de wet wordt bepaald. Alleen wanneer partijen uitdrukkelijk anders overeenkomen of uitdrukkelijk schriftelijk hun toestemming geven, geldt de verplichting tot geheimhouding niet.

Een noodzakelijk uitvloeisel van de geheimhoudingsverplichting is dat de bemiddelaar en de toegevoegd secretaris noch als rechter of arbiter noch als advocaat of adviseur met betrekking tot hetzelfde geschil zullen optreden. Voor de overige in art. 20 lid 1 genoemde personen en functionarissen behoeft dat aangaande het optreden als rechter of arbiter niet uitdrukkelijk te worden bepaald, aangezien zij vanuit hun betrokkenheid bij het geschil partijdig zijn en derhalve niet kunnen voldoen aan het fundamentele vereiste van onpartijdigheid en onafhankelijkheid dat voor rechters en arbiters geldt. Uiteraard mag de bemiddelaar wel als arbiter optreden, als partijen wensen dat het vergelijk wordt vastgelegd in een arbitraal vonnis. Ook kunnen partijen naderhand overeenkomen dat de bemiddelaar de rol van arbiter op zich zal nemen (vgl. hierboven onder 'Termijnen').